

- a) inwestycji państwowych jednostek budżetowych,
- b) inwestycji innych państwowych jednostek organizacyjnych,
- c) inwestycji podmiotów gospodarczych,
- d) inwestycji zleconych gminom.

2. Ewidencja powinna zawierać w szczególności następujące dane:

- 1) wartość kosztorysową inwestycji,
- 2) planowaną łączną kwotę środków budżetowych na finansowanie inwestycji,
- 3) kwoty środków budżetowych przekazane na finansowanie inwestycji,
- 4) kwoty środków budżetowych potrzebne w poszczególnych następujących latach realizacji inwestycji.

3. W ewidencji na bieżąco są wykazywane zatwierdzone zmiany wartości kosztorysowej inwestycji oraz związane z nimi zmiany kwot środków potrzebnych na finansowanie inwestycji, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 4.

§ 9. Państwowe jednostki budżetowe wykonujące inwestycje systemem gospodarczym finansują wydatki na ten cel bezpośrednio z rachunku finansowania inwestycji.

§ 10. 1. Jeżeli podmiot gospodarczy w danym roku nie przeznaczy środków własnych na finansowanie inwestycji centralnej co najmniej w kwocie planowanej w wykazie inwestycji centralnych stanowiącym załącznik do ustawy budżetowej, środki z budżetu państwa otrzymane w tym roku na finansowanie inwestycji centralnej zwraca do budżetu państwa na rachunek właściwego urzędu skarbowego w terminie uzgodnionym z tym urzędem, nie później jednak niż do końca drugiego roku następującego po roku, w którym inwestycja będzie zakończona.

2. W wypadku gdyby zwrot, o którym mowa w ust. 1, miał nastąpić w terminie wykraczającym poza okres 6 miesięcy od zakończenia inwestycji, spłata należnej kwoty powinna być po tym okresie rozłożona na równe raty miesięczne.

Rozdział 4

Rozliczanie zakończonych inwestycji

§ 11. 1. Środki budżetowe pozostające po zakończeniu inwestycji i uregulowaniu zobowiązań finansowych, związanych z jej realizacją, są przekazywane przez inwestora na dochód budżetu państwa w ciągu 60 dni od daty odbioru końcowego tej inwestycji.

2. Jeżeli po zakończeniu inwestycji pozostaną środki z udziałów otrzymanych od wspólninwestorów na finansowanie inwestycji wspólnej, środki te są zwracane przez inwestora wspólninwestorom w terminie, o którym mowa w ust. 1, proporcjonalnie do wysokości wniesionych przez

nich udziałów. Wspólninwestorzy mogą uzgodnić inną zasadę podziału tych środków.

§ 12. 1. Inwestor po zakończeniu i przekazaniu do użytku inwestycji centralnej jest zobowiązany do sporządzenia, w ciągu 60 dni od daty odbioru końcowego tej inwestycji, rozliczenia zawierającego w szczególności:

- 1) porównanie rzeczywistych kosztów, efektów i okresu realizacji inwestycji z odpowiednimi wielkościami planowanymi przy rozpoczynaniu inwestycji,
- 2) omówienie i uzasadnienie przyczyn różnic między planowanymi i rzeczywistymi wielkościami, o których mowa w pkt 1,
- 3) zestawienie środków, z których inwestycja była sfinansowana, w układzie źródeł tych środków.

2. Rozliczenie, o którym mowa w ust. 1, inwestor przekazuje Głównemu Urzędowi Statystycznemu, właściwemu ministrowi i urzędowi skarbowemu oraz bankowi, jeżeli inwestycja była finansowana z udziałem kredytu.

3. Minister na podstawie rozliczeń otrzymanych od inwestorów opracowuje informację o wykonanych inwestycjach centralnych oraz przekazuje ją Ministrowi Finansów i Ministrowi-Kierownikowi Centralnego Urzędu Planowania do dnia 31 marca roku następnego.

4. Minister-Kierownik Centralnego Urzędu Planowania do dnia 30 kwietnia roku następnego przedstawia Radzie Ministrów zbiorczą informację o planowanych i rzeczywistych kosztach, efektach i okresach realizacji inwestycji centralnych zakończonych w roku poprzednim.

5. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio również do dotowanych z budżetu państwa inwestycji podmiotów gospodarczych, polegających na budownictwie, które nie są zaliczone do inwestycji centralnych, z tym że rozliczenie jest przekazywane właściwemu ministrowi i urzędowi skarbowemu oraz bankowi, jeżeli inwestycja była finansowana z udziałem kredytu.

Rozdział 5

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 13. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio również wówczas, gdy środki budżetowe na finansowanie inwestycji lub na spłatę kredytu bankowego przeznaczonego na inwestycje zostały przyznane przed dniem 1 stycznia 1991 r. przez Radę Ministrów lub zagwarantowane przez Ministra Finansów z jej upoważnienia.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem rozdziału 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.

Minister Finansów: w z. *A. Podsiadło*

509

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 10 grudnia 1991 r.

w sprawie określenia zasad ustalania wysokości jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy rolniczej i chorób zawodowych oraz zasiłku chorobowego.

Na podstawie art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.

U. z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 45, poz. 199, Nr 103, poz. 448, Nr 104, poz. 450 i Nr 107, poz. 464) zarządza się, co następuje:

§ 1. Jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy rolniczej i chorób zawodowych wynosi 66% emerytury podstawowej obowiązującej w grudniu 1991 r. za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z uwzględnieniem zwiększeń przewidzianych w przepisach o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

§ 2. Zasiłek chorobowy wynosi jedną trzydziestą emerytury podstawowej obowiązującej w grudniu 1991 r. za każdy dzień niezdolności do pracy trwającej nieprzerwanie przez co najmniej 30 dni.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1992 r.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: *A. Tański*

510

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 5 grudnia 1991 r.

w sprawie zasięgu terytorialnego przejść granicznych oraz sposobu i warunków przekraczania granicy państwowej.

Na podstawie art. 14 ust. 4 ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zasięg terytorialny kolejowego przejścia granicznego obejmuje graniczną stację kolejową, na której dokonuje się kontroli granicznej osób, towarów i pociągów, oraz odcinek torów kolejowych między stacją graniczną a granicą państwową.

2. Miejsce kontroli granicznej pociągów na stacji granicznej oraz na wyznaczonych odcinkach kolejowych przed granicą państwową ustala dyrektor właściwej okręgowej dyrekcji Polskich Kolei Państwowych w porozumieniu z właściwym komendantem oddziału Straży Granicznej i właściwym dyrektorem urzędu celnego.

§ 2. Zasięg terytorialny lotniczego przejścia granicznego obejmuje, ustalone szczegółowo przez dyrektora lotniska w porozumieniu z właściwym komendantem oddziału Straży Granicznej i właściwym dyrektorem urzędu celnego, wydzielone miejsca portu lotniczego, w których dokonuje się kontroli granicznej osób, towarów i statków powietrznych.

§ 3. Zasięg terytorialny drogowego przejścia granicznego obejmuje, ustalone szczegółowo przez właściwego wojewodę w porozumieniu z właściwym komendantem oddziału Straży Granicznej i właściwym dyrektorem urzędu celnego, rejony przygraniczne, na których odcinki drogowe przecinają granicę państwową, gdzie dokonuje się kontroli granicznej osób, towarów i pojazdów drogowych.

§ 4. Zasięg terytorialny morskiego przejścia granicznego obejmuje, w granicach określonych szczegółowo przez właściwego dyrektora urzędu morskiego w porozumieniu z właściwym komendantem oddziału Straży Granicznej i właściwym dyrektorem urzędu celnego, rejony w portach i przystaniach, w których dokonuje się kontroli granicznej osób, towarów i statków oraz przewożonych nimi środków transportu albo gdzie odbywa się wyladunek lub załadunek towarów na jednostki pływające bądź przepływ lub postój tych jednostek.

§ 5. Zasięg terytorialny rzeczno-jezernego przejścia granicznego obejmuje, określone szczegółowo przez właściwego dyrektora okręgowej dyrekcji gospodarki wodnej w porozumieniu z właściwym komendantem oddziału Straży Granicznej i właściwym dyrektorem urzędu celnego, rejony nadbrzeży, przystani lub miejsca postoju jednostek pływających, w których dokonuje się kontroli granicznej osób, towarów i jednostek pływających.

§ 6. Zawiadowca (naczelnik) granicznej stacji kolejowej lub upoważniony przez niego pracownik tej stacji jest obo-

wiązany informować właściwego komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej oraz właściwego dyrektora urzędu celnego, a także właściwego kierownika placówki granicznej kontroli sanitarnej, weterynaryjnej i fitosanitarnej o:

- 1) planowanym przybyciem, opóźnieniu lub odwołaniu pociągu, mającego przekroczyć granicę państwową, niezwłocznie po otrzymaniu odpowiedniego zawiadomienia,
- 2) przybyciu na granicę państwową dodatkowego pociągu pasażerskiego, najpóźniej na 8 godzin przed jego przybyciem, lub dodatkowego pociągu towarowego — najpóźniej na 2 godziny przed jego przybyciem.

§ 7. 1. Pociąg podstawiony i zgłoszony do kontroli granicznej nie może zmienić miejsca postoju bez zezwolenia kontrolera ruchu granicznego, niezależnie od wymaganych zezwoleń innych organów.

2. Wyznaczanie postoju pociągów na odcinku między ustalonym miejscem zakończenia kontroli granicznej a granicą państwową jest niedozwolone.

3. O awaryjnym zatrzymaniu się pociągu na odcinku określonym w ust. 2 naczelnik lub zawiadowca stacji jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić właściwego komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej i właściwego dyrektora urzędu celnego. W takim przypadku zakazuje się wsiadania i wysiadania z pociągu do chwili przybycia kontrolerów ruchu granicznego lub otrzymania dyspozycji kontynuowania jazdy. Zakaz ten nie dotyczy upoważnionych pracowników związanych z obsługą transportu, wykonujących czynności służbowe, a także przypadków, w których istnieje zagrożenie życia lub zdrowia ludzkiego.

§ 8. 1. Zarząd, kapitanat lub bosmanat portu jest obowiązany poinformować komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, dyrektora urzędu celnego, a także kierownika placówki, o której mowa w § 6, o:

- 1) każdym planowanym zawinięciem do polskiego portu statku z zagranicy oraz o zamierzonym wypłynięciu za granicę statku przebywającego w polskim porcie — najpóźniej na dwie godziny przed zawinięciem lub wypłynięciem,
- 2) zamierzonej zmianie dotychczasowego miejsca postoju w porcie statku — niezwłocznie po powzięciu takiej wiadomości.

2. Kapitan statku jest obowiązany przedstawić kontrolerowi ruchu granicznego dokumenty pasażerów i załogi oraz dokumenty statku, udostępnić do kontroli pomieszczenia oraz udzielić niezbędnej pomocy w przeprowadzeniu kontroli granicznej.